

Tartalom

Karácsony ünnepe.....	1
Jézus neve	2
Mi fán terem a szentségimádás?	3
Káplánjaink nyomában:	
Beszélgetés Várhelyi Tamással	4
Van szeretett közbenjáró édesanyánk	6
52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapest	7
„Gyertek hozzám mindnyájan” (Mt 11,28)	8
Aquila János Szent László freskói	9
Segítség, apa leszek!	9
Élménybeszámoló a szombathelyi Szent Márton-napi rendezvényekről	10
Anyakönyvi hírek	10
Szent Cecília napi hangverseny	11
Elhunyt Konkoly István nyugalmazott szombathelyi megyéspüspök.....	11
Megőrizve megújít. Új magyar nyelvű taizéi album jelent meg.....	12
Hímző szakkör plébániánkon	13
Boldoggá avatják Brenner Jánost	14
A Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus küldetésnyilatkozata. 15	
10 év önkéntesség Zalaegerszegen 2007-2017.	16
Ökumenikus imahét 2018.....	17
Gyerekeknek	18
Plébániai hírek	20

Karácsony ünnepe

Karácsonyeste csendjében, amikor mindenki szeretne kedves és jó lenni, felhangzik szent Pál apostol kérése: **„örüljete az Úrban!”**, de úgy, hogy ez az öröm mindenkor megmaradjon, ne csak néhány órára korlátozódjék, hanem életre szóló erőforrássá váljék. Mert karácsonykor Jézus egészen közel lesz, de közelségét nemcsak egy alkalomra tervezte, hanem állandónak és tartósnak gondolta.

„Örüljete az Úrban”. Ennek a felszólításnak nem volna értelme, ha csak így hangzana el: **„Örüljete!”**. Mert az örömet nem lehet parancsolni. Nevetni, legalább mosolyogni, lehet megrendelésre. Jókedvet lehet megjátszani, vidámságot erőltetni. Ezek azonban csak viselkedési mozzanatok.

Az Úrban való öröm nem magunkért való öröm. Vannak örömök, amelyeket nem magunkért, hanem másokért érzünk. Ilyen a szülő öröme, amikor gyermeke valami nagy eredményt ér el, – a szülő sem magának örül ilyenkor, hanem a gyermekeéért, – ez a másért való öröm.

Karácsonykor pedig különösen is okunk van az örömről, mert ma az Úr rendkívüli alkalmat készített. Sokak számára ez az esztendő legszebb napja, amikor mindnyájan együtt vannak, akik szeretik egymást, s egy család kötelékébe tartoznak. Ilyenkor messzi vidékekről összejönnek a családtagok, hozzátartozók, hogy együtt örüljenek.

„Az Úr közel!”. Karácsony estén tényleg megérzünk valamit abból, hogy az Úr közel. De az Úr Jézus Krisztus nemcsak erre az estére Megváltó, nemcsak erre a néhány órára jön közel hozzánk, hanem közelségének alkalmát mindig kitárul előttünk. Hogyan? Isten nem rejtőzik el, mindig közel van, mindig megtalálható. Jézus Krisztusban – a mai ünnep hirdeti – újra feltárul Isten közelségének a lehetősége. Ő az összekötő kapocs Isten és ember között. A mérhetetlen és véghetetlen Isten általa és őbenne jön egészen közel az emberekhez.

„Az Ige testté lett...” hangzik a boldog örömhirdetés János evangéliumában. A kétezer éves örömhír a mostani karácsonyon a mi világunkban, a ma élő egyháznak, s minden jóakarátú embernek szól. Szól, hogy magával ragadjon, hogy a Szentlélek segítségével hitet ébresszen a lelkünkben.

A testté lett Ige szolgálni jött. Szolgálni az egész világnak, és a mai világ súlyos problémái között, szolgálni a békét. Szolgálni jött az Ő népének, szolgálni az embernek is. Szolgál úgy, hogy kenyeret ad az éhezőknek, italt a szomjazóknak, vigasztalást a szomorkodóknak, utat mutat a tévelygőknek. Szolgál úgy, hogy örömet és boldogságot ad, de szolgál úgy is, hogy felemel a bűnből és szolgálatra indít.

A testté lett Ige eljövetele a mostani karácsonyon elkötelez minket. Elkötelez a hitre, de elkötelez a szeretet cselekedeteire is. Elkötelez arra, hogy nyitott szívvel és nyitott szemmel éljünk, hogy a betlehemi Gyermekek irányíthassa életünket. Áldott karácsonyunk legyen. Ennek a nagy ünnepnek kegyelmére életünk minden napján figyeljünk és vigyázzunk.

Stróber László apát-plébános

Jézus neve

Jézus születését ünnepeljük karácsonykor. Névnapiját pedig egy hét múlva. „Nyolc nap múltán, amikor a gyermeket körülmételték, a Jézus nevet adták neki. Így nevezte őt az angyal, mielőtt fogantatott.” (vö. Lk 2,21) A családban a gyermek születése előtt komoly fontolgatás megy végbe, milyen nevet adjanak az újszülöttnak. Az ősi szólásmondás szerint ugyanis „nomen est omen”, a név jel. Kifejezi az ember személyiségét, egyéniségét. A keresztelés előtti megbeszélésen a szülők tájékoztatnak, hogy a név kiválasztásánál nem a külső hangzást tekintik elsődlegesnek, hanem a jelentése alapján döntenek.

Jézus nevét is maga a Menyeyi Atya adta, ahogyan ezt az angyal közölte Szűz Máriával: „Ne félj Mária! Kegyelmet találtál az Istennél. Méhedben fogansz és fiút szülsz, Jézusnak fogod hívni.” (vö. Lk 1,30k) Ez a név Szabadítót jelent. Megszabadít a bűntől név hordozója és annak büntető következményétől, a pokoltól, a kárhozattól. Ez a név egy rövid szó, könnyen ki tudjuk ejteni ajkunkon. Tartalmában azonban igen súlyos jellegű és tele van isteni titokkal. Mindazt ugyanis, amit az Isten az emberi nem üdvösségére rendelt, önmagában foglalja.

Ennek a névnek viselője ugyanis visszaszerzi az ember számára, amit elvesztett az Istennél: a kegyelmet, a bűnbocsánatot, az irgalmat, az isten-gyermeki mivoltot. Ezért írja a Szentírás: „Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek” (Fil 2,9).

Fenséges, szent ez a név. Ha a szülő gyermekének nevét kimondja, szívében ellágyul és örömmre fakad. Amint a jegyes kedvesének nevét hallja, boldog gyönyör járja bensőjét. Így Jézus nevének kiejtése is különböző kellemes ér-

zéseket vált ki a hívő ember szívében. Méz az ember ajkának, öröme a fülnek és ünnepi dal a szívnek.

Ugyanakkor bizalmat ébreszt bennünk minden szükségünkben. Védelmet nyújt, amikor bántalmaznak, támadnak bennünket. Nevével falat építünk magunk köré, amely biztonságot ad nekünk. Amikor a kísértéssel szemben Jézus nevével harcolunk, ak-

kor Jézus harcol értünk, bennünk és velünk. Az ellenség megfutamodik, amikor az Ő nevét hallja. De vigasztal ez a név szomorúságunkban, társ a magányban, bizalmat ad kétségbeesésünkben és bátorságot félelmünkben. Jézus neve erőt ad a gyöngeségünkben, gyógyít a betegségben és vigyáz ránk hosszú utazásunkban. Sőt még csodatevő hatás is árad Jézus nevéből, ahogyan ezt az alábbi esemény igazolja, az Apostolok cselekedetei harmadik fejezete szerint. Péter és János apostolok Jeruzsálemben a templomba mentek imádkozni. A kapu bejáratánál egy béna koldus tőlük is kért alamizsnát. Péter és János együtt rátekintett és így szólt hozzá: „Nézz ránk!” Erre rájuk

emelte tekintetét, abban a reményben, hogy kap tőlük valamit. Péter azonban ezt mondta neki: „Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom: a názáreti Jézus Krisztus nevében állj fel és járj!” Jobb kezénél fogva felsegítette, mire annak nyomban erő szállt a lábába. Egy ugrással talpon volt és tudott járni.

Az itt leírt esemény alapján állíthatjuk, hogy Jézus nevében csodatevő erő rejlik. Ezt megjövendölte az apostolainak, amikor az evangélium hirdetésére küldte őket. „Gyógyítsatok betegeket...” (vö. Mt 10,8), és ez meg is valósult. Azóta számtalanszor, nem a varázslók bűvészmutatványához hasonlóan, hanem a lélek üdvösségének is eredményével, csoda történik. Ahogyan ez a meggyógyított béna is ugrált örömben és dicsőítette az Istent. Tehát hitte, hogy Jézus az Isten Fia. Ez a lényege és alapja a kereszténységünknek. Hisszük, hogy a földre Isten Jézusban megtestesült. De ezt a hitet meg is kell vallani, amint tették az apostolok.

A csodálatos gyógyítás után a zsidó főtanács maga elé vezette Pétert és Jánost, feltéve nekik a kérdést: „... kinek a nevében tettétek?” (ApCsel 4,7) „Hát tudjátok meg népünk előjárói – szólta Péter –, annak a Názáreti Jézusnak a nevében, akit ti keresztre feszítettetek, és akit az Isten föltámasztott a halálból” (vö. ApCsel 4,10). Itt a folyamat: a hit és annak bátor megvallása. Én magam tisztelem ezt a nevet, sőt imádom a Szentírás felszólítására: „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban” (Fil 2,10).

Ha nem is hajtunk térdet, de a fejemet meghajtom e név említésekor. Valljam meg mások előtt, amikor támadják, gyalázzák és csúfolják. A hitetlen közegben, amelyben élünk, rám számíthasson Jézus, hogy én Őt imádom és az emberek előtt megvallom. Jézus nevében kezdem a napomat és azzal is végezzem.

Tóth János káplán

Mi fán terem a szentségimádás?

Kedves Olvasók, gyerekek, felnőttek, fiatalok, szülők és nagyszülők, a szentségimádáshoz szeretnék egy kis segítséggel szolgálni a mindennapokban és nagy ünnepeinken is.

Több „szinten” állunk a hitnek megtapasztalásában, így hitünk különféle képpen mutatkozik meg előttünk az imádságban is.

Néhány, talán használható ötletet szeretnék bemutatni, hogy ezekből válogatva vagy csak megerősítve önmagunkat, otthonosabban tudjunk részt venni ezeken az alkalmakon akár a templomban, akár szabadtéren, egyedül vagy közösségben.

A szentségimádás elcsendesedéssel jár együtt. Önmagunk zajait is elengedjük, hadd csituljon el bennünk minden. (Mert mi nem csak a gondolatainkból állunk. A gondolatainkkal nem vagyunk azonosak minden esetben.)

Ehhez azonban hosszú út vezet: a csendes környezetben lehet, hogy ömlik belőlünk a gondolat, zakatol az agy, az idő üldöz minket a sok tennivalóval. Ha jönnek, hadd jöjjenek, fussanak belőlünk az áradó szavak. Csak arra próbáljunk figyelni, hogy ami „kijön”, arról próbáljunk meg beszélgetni az Úrral. Kezdődhet ez így is pl.:

„Jajj, már megint a gyerekeim jutnak az eszembe, nem tanulnak, nem is segítenek itthon, jó, azért a kislány szokott segíteni a mosogatásban és igaz, igen, a fiam is kedves, hozott nekem ajándékot... Jajj, Uram, bocsáss meg nekem, azért tesznek jót is, segíts, hogy meglássam bennük a jót!...De ott van a....” Vagy:

„Annyi a tennivalóm, én meg itt ülök a Mamámmal, anélkül, hogy bármit is tehetnék, még a telefonomat is ciki elővenni itt, mert mindenki csak ül csendben.... jó, tudom, nekem is kellene imádkozni, a Mamám megtanított rá. Úgy szeretem a Mamámat, Istenem, úgy szeretem a Mamámat! Köszönöm Neked Őt! Segíts, kérlek, imádkozni, szeretnék, de most éppen nem tudom, hogy

kell, de jól esik beszélni Hozzád, olyan békét érzek itt! Köszönöm! El ne hagyd bennünket, Istenem! Annyi.....” Vagy:

„Köszönöm Uram, hogy Te itt vagy. Letérdelek előtted, mert Te vagy az én Megváltó

Jézusom, a Barátom, az én drága Királyom! Taníts engem, hogy a Te kezed lehessen ebben a világban, a Te lábad lehessen ebben a világban, hogy a Te szemed lehessen ebben a világban! Neked ajánlom a családomat, kérlek, gyógyítsd sebeinket, gyógyítsd a könnyeinket, gyógyíts bennünket, hogy mi is segíthessünk másokat, általad! Uram Jézus, köszönöm, hogy életedet adtad értem, hogy szerettél, és szeretsz most is! Köszönöm neked a férjemet/feleségemet, szüleimet és a testvéreimet! Úgy szeretem őket! Áldj meg Uram engem, bocsáss meg, hogy olyan dacos vagyok, gőgös, beképzelt és hiú! Tisztítsd a szívem! Úgy vágyom rá, édes Jó Jézusom! Köszönöm a.... bárcsak...” Vagy:

Ahogy érezzük, hogy gondolataink javarészt lecsillapodtak, akkor imádkozhatunk úgy is, hogy egyenként kimondjuk magunkban azoknak az embereknek a nevét, akikért hálát szeretnénk adni életünkre visszatekintve a jelenlévő Úrnak. Lehetnek köztük olyanok is, akik gáncsokodnak körülöttünk, hadd hozzuk őket is szeretetünk körébe. Őszinte szívvel imádkozunk, fátyolok nélkül. Ilyenkor az Úr csodába illő módon cselekszik bennünk. Hála érte!

Imádkozhatjuk magunkban lassan, nagyon lassan, sietség nélkül a Miatyánkot... Egy-egy szóval hosszú-hosszú percek lehet imádkozni, hiszen a szavak mögött feltárulkozó mélység soha ki nem meríthető bölcsességet és meglepetést rejt számunkra. A szemünket is nyugodtan csukjuk be, ha segít. Próbáljunk meg viszonylag mozdulatlanul ülni vagy

térdelni egészségi állapotunkhoz igazodva.

Az Úr Jézus ajándéka számunkra önmaga. Önmagának megmutatkozása szemünk előtt az Oltáriszentség. Az emberi ész föl nem fogja ezt, ilyen oktanok vagyunk. De a hitünk éberségére hív: csak légy itt, ennyi elég. Benne feltárul a kereszt titka: ez az öröm és a fájdalom útja egyben. Hiszen életét adta értem, érted, értünk és ez, noha üdvösségünkre van, mégis fáj, mert nem tudtam, vagy nem tudom még viszonzni az Úr odaajándékozó szeretetét irántam. Ebből az érzésből és gondolatból fakadhatnak a bűnbánat könnyei. Könnyezünk, amikor valami fáj, vagy valami miatt szomorkodunk, de örömeinkben és hálánkban is könnyezünk. Ó, áldott pillanat!

Bátran legyünk önmagunk a szentségimádásban is: nem kell másnak mutatkoznunk, mint amilyenek vagyunk. Ha üres az életünk gyümölcsöstálja, vagy ha roskadozik rohadt vagy ragyogó gyümölcsöktől is, ne féljünk! Csak beszéljünk róla az Úrnak, aki meghallgat minket, bátorít, reménnyel tölti el gyengének érzett testünket és lelkünket. Csak próbáljuk ki, csak adjunk neki esélyt, hogy szólhasson hozzánk. A kereszt fája a mi erőnk: mert sírva öleljük át, de élet fakad e sírásból, öröm, másokat is átölelő öröm.

Szeretettel kívánom a kedves Olvasóknak, hogy megtapasztalják önmaguk bátorságát és az Úr meglepetéseket ajándékozó jelenlétét e csendes órákban. Áldott Karácsonyt!

S.Ivancsics Evelin

...káplánjaink nyomában...

„...legyen áldott az Úr neve mindörökké!” (Jób 1,21)

Beszélgetés Várhelyi Tamás atyával

Kedves Tamás atya!

2001-ben szenteltek pappá. Volt valami meghatározó élmény vagy találkozás, ami megérlelte Benned a papi hivatást? Miért lettél pap?

A középiskolás időszakban ismerkedhettem meg olyan papi karakterekkel, kik hatással voltak a hivatás kibontakozására. Természetesen akkor, mint minden fiatalnak sokkal idillikusabb képem volt mindenről. Mára látja az ember, hogy mint az élet más területein, itt is vannak napfényes, s ugyanakkor árnyékos részek. A feladat mindannyiunknak közös, hogy az ember igyekezzen helyt állni, felhasználva az Istentől kapott talentumait.

2001-2005-ig voltál Zalaegerszegen káplán. A Mária Magdolna plébánia hívei hamar szívükbe zártak. Az Esküdték családos közösségben közelebbről is megismerhettünk, hiszen annak ellenére, hogy nem a Te feladatod volt a csoport lelki vezetése, rendszeresen részt vettél a közösségi alkalmakon. Testvérként, barátként voltál közöttünk. Öszintén és közvetlenül viselkedtél a gyóntatószékben, a hittanokon,

a szertartásokon is, ezáltal sok olyan embert is közelebb tudtál vonzani az Egyházhoz, akik számára legfeljebb külsőségeiben volt fontos a hit. Neked milyen emlékeid vannak a zalaegerszegi évekről?

Zalaegerszeg olyan volt, mint az első szerelem, amit az ember nem felejt el. Együtt kezdtük a kápláni szolgálatot Bodorkós Imre atyával, így az ember nem volt magára hagyva a kezdésnél. Zalaegerszeg tényleg egy olyan hely, ahol egy pap sok mindenbe belekóstolhat, sok tapasztalatot szerezhethet, hiszen az egyházi iskolától az államig, az óvodai élet mellett az idősek, a kórház, a különféle lelkeségi csoportok (Mária Légió, Cursillio,

évre. Sok barátság, kapcsolat született akkor, örültem annak a szeretetteljes fogadtatásnak, ami körül vett. Veletek, az Esküdték közösségében szinte mi is családtagok voltunk, mint nagyobb gyerekek, s ugyanakkor komoly és vidám útítársak. Azt sajnálom, hogy ebben a rohanó mai világban kevés idő és lehetőség jut ezen régi kapcsolatok ápolására. Olykor a plébánia hírlevelén látom egykori hittanosok házasságkötésének hírét, illetve az idők eltávozását Odaátira.

Plébánosi kinevezésed először Gellénházára szólt, majd 2007-ben jelenlegi szolgálati helyedre, Szentpéterfára kerültél.

Szentpéterfa az osztrák határ mellett fekvő, többségében horvát nemzetiségű község. Hogyan fogadtak itt a hívek? Milyen speciális feladatokat kell itt ellátnod?

Jelenlegi plébánosi helyemre 10 éve kerültem, akkor már némi rutinnal. Az egyházmegye területi átalakítása program keretében ezeket a nemzetiségi (horvát, német) falvakat a Pinka völgyében egy plébániává egyesítették Szentpéterfa központtal. A schengeni határnyitás is biztosította a zavartalan lelkipásztori ellátásukat. Az itt élő emberek is nagyon kedvesek, segítőkészek, s nagyon őrzik a hitünk gyakorlását. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy itt még a „békebeli” állapotok vannak, megtelnek a templomok, hétköznap is jönnek a hívek. Bár látom, hogy sokkal nehezebb a semmiből valamit létrehozni, mint ha van valami, s azt szinten tartani, vagy esetleg ahhoz hozzáadni. Vasárnaponként 7 szentmise van, a hét többi napjában pedig 15 általában, amit korábban az itt szolgált, s nyugdíjba vonult lelkipásztorokkal, újabban (3

(folytatás a 5. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 4. oldalról)

éve már) Inzsől Richárd káplán atyával mutatunk be. Öröm volt, és megnyugtató, hogy az idős, nyugdíjba vonult atyák teljesen partnerek voltak, tudva és bennem is tudatosítva, hogy egy a célunk, a ránk bízottak, akikért közösen, együtt tudunk fáradozni, dolgozni a leghatékonyabban. Ez az összhang, hál' Isten Richárd atyával is megvan. A lelkipásztornak öröm, hogy szépen jönnek a hívek, a gyerekek is a szentmisékre, hétköznaponként is. Szinte mindennap áutautódom Ausztrián, helyesebben annak egy kis szeletén, hiszen így praktikusabb a többi faluba eljutnom, mintsem Magyarországon kerülni. A többségében horvát, illetve német nemzetiségi falvakban egyértelmű az anyanyelvükön szóló egyházi énekek és liturgiák, mindeközben a magyarságukat se adják fel, de őrzik a hagyományaikat, értékeiket. A horvát nyelvvel az elején ismerkednem kellett, az olykor vicces volt, mikor 4-5 mássalhangzóból álló szavakat kellett valahogy kimondani. A hat községben két 8 osztályos általános iskola és 4 óvoda is működik.

Az elmúlt 10 év alatt melyek voltak plébánosi működésed legemlékezetesebb pillanatai? Szolgálatod mely területe a legkedvesebb számodra?

Most készülünk egy fényképes könyv kiadásával, a plébániánk 10 éves évfordulója kapcsán, hiszen ezen 6 falu korábban 4 külön plébánia volt, s 10 éve egyesítették egygyé. S ennek kapcsán rengeteg élmény, emlék került elő. Voltak gyalogos zarándoklatok, kirándulások, rengeteg ministránsokkal kapcsolatos program, ünnepek, Horvát Napok, beruházások, felújítások, Szent Márton napi borszentelések az osztrákokkal közösen, kórustalálkozók, tűzoltó ünnepek, betlehemezések, stb. Tényleg gazdag éveket tudhatunk magunkénak.

Hogyan tudsz töltekezni? Mi ad erőt számodra, hogy mindig új erővel szolgálj Istent és az embereket?

Ahogy az ember öregszik :) jobban látja a korlátait. S hajlamos kicsit elfáradni, belefáradni, de ilyenkor mindig ad valamit, vagy küld valakit a Jóisten, hogy átlendítse a holtpontra. Nagy erőforrás az ifjúság, minden szombaton (nyáron is) délelőttönként a helyi gyerekek 20-30 fős csoportja eljön az úgynevezett ministránspróbára a plébániára. Ez egyben kikapcsolódás

és töltekezés számomra is. Hozzáteszem, hogy sok minden, ami itt van, az elődeim érdeme, én csak, ahogy tudom, viszem tovább ezeket. Jó érzés az is, hogy a kihívások mellett, vannak, akikre számíthat az ember, a 10 év alatt sok kapcsolat alakult ki. Vasárnaponként más-más családok hívnak ebédre, így a személyes, kötetlenebb találkozás is megvan.

Még káplánként lettél a zalaegerszegi imatábor papja, lelki vezetője, majd gellénházi és szentpéterfai gyerekekkel is bővítetted a közösséget. Több kisfiú szájából elhangzott már: „Én olyan szeretnék lenni, mint Tamás atya!” Ők ma már egyetemisták, családapák, s van, aki a papi hivatást választotta. Mit ad Neked az imatábor?

Ez igazán kedves, hízegő, de tényleg nem tettem semmi különösét ezen a téren sem. Nagy élmény nekem is az a nyári 1 hét, amit együtt töltünk a gyerekekkel, ifjakkal. Jó látni, főleg olykor a régi fényképekkel összevetve, hogy milyen szépen felnőttek, s köz-

ben a hitüket se veszítették el, hanem őrzik, ápolják, fontos nekik az Isten, a közösség, a hitelmény, az ima. A tábor oroszlánrésze a Jóisten után Perényi Jutka vállán nyugszik, ő pedig sokat imádkozik, hogy évről-évre az imatábor lelki hasznát hozzon sokaknak, sokunknak. Azok a kis gyerkőcök, akikkel együtt kezdtük, mára tényleg felnőtté váltak (jó néhányan meg is

házasodtak mára, gyermeket nevelnek), s jó érzés, mikor csoportvezetőként bekapcsolódnak, és szépen helyt is állnak a táborban is, és az életben is. Azokon a nyári napokon mindig ott tudjuk folytatni, ahol tavaly abbahagytuk. Jól eső a bizalmuk.

Fiatal plébánosként, papként még nem tudhatod milyen szolgálatra hív az Úr. Hogyan képezed a jövőt?

A jövő tényleg rejtély, ez a Szentpéterfán töltött 10 év hipp-hopp elrepült, lassan kimegyünk a divatból, viccesen fogalmazva. Azaz megöregszünk, s kell készülnünk tudatosan a számadásra is, amire az ember fiatal fejjel ritkán, vagy soha nem gondolt. De persze addig van még tennivaló, meg talán pár évtized is :) A papi jelmondatom „...legyen áldott az Úr neve mindörökké!” (Jób1,21) volt, ennek a szellemben szeretnék majd mindeért hálát adni az Élet Urának.

A kérdéseket feltette:

Háriné Mile Mónika

Van szeretett közbenjáró édesanyánk

A fatimai jelenések 100. évfordulójára, – október 13-ra – országos zárándoklatot hirdettek a soroksári Fatimai Szűzanya tiszteletére épült Szent István király templomhoz.

Már kora hajnalban indult zárándokcsoportunk János atya vezetésével, hogy egyházközségünket képviselve mi is részt vegyünk e szép ünnepen. Rövid tájékoztatóból megtudtuk, hogy ez a templom új, de a kegyhely az egyik legregőbb fatimai zárándokhely Magyarországon. Története a II. világháborúra nyúlik vissza, ahol Novák József, a későbbi Újtelepi lelkész, orosz fogságba kerül, itt fogadalmat tesz, ha hazajut a Fatimai Szűzanya tiszteletét fogja szolgálni. Fogadalmát 1957-ben tudja teljesíteni Újtelepi lelkészként, szobrokat kér Fatimából. A szobrok megérkezése országos visszhangra talál, hiszen a levert forradalom után ez a reményt csillantotta fel. Fatima üzenete nem kedvezett az akkori kommunista hatalomnak, hiszen Oroszország megtéréséért kért imát, valamint véres egyházüldözésről jövendölt, ezt a zárándokok pontosan tudták. Novák József atya ekkor, 1958-ban templomot épít, amit a hatalom bezárattott (át kellett alakítani lakóházzá), majd a lelkészt elhelyezték. A templomépítés gondolata 42 éven keresztül élt, és 2000-ben megvalósult. Az elhelyezett lelkész „*lelki templomot épített*”, imamozgalmat alapított, amit elnevezett „*Közép-európai imatábornak*”. Ennek az egész országot behálózó mozgalomnak nagy szerepe van a templom felépülésében, egyszerre jelenti az imaháttérrel, de az adakozókat is. Az építkezés 2000. május 13-án kezdődött, és folyamatosan haladt 2002. október

13-ig, amikor dr. Paskai László bíboros úr felszentelte. 2003. októberében elhelyezték a Szűzanya hat és fél méteres aranyozott szobrát a templom 41 méteres tornyán, 2004 októberében elkészült a kopjafás keresztút a templom körül. A cédrus fából készült Fa-

timai szoborcsoport (a főbejárat mellett) 1957-ben érkezett még a régi kis kápolnába.

A **templom oltára fölötti** 65 m²-es **seccon** a kép középpontját a feltámadt Jézus Krisztus alakja uralja, hozzá jötünk, Ő fogad minket templomában, őhöz akar Mária elvezetni minden embert. Krisztus alakja köré rendeződik Fatima üzenete és teológiája. Mária alatt, lent azoknak a csoportja látható, akik Istennel a szívükben élnek, a békére, szeretetre törekvő emberek. A másik oldalon az Isten nélküli világ látható, ahol a szenvedélyek uralkodnak, a kapzsiság, az irigység, az önzés, hatalomvágy, erőszak, melyek elpusztítják a világot. Mária imádkozni és

böjtölni hív a bűnösök megtéréséért. **A torony tetején a nagy Mária szobor** több szimbólumrendszerben is értelmezhető, felmutatja Máriát a világnak, mint a jövő emberét, a megváltott embert, aki igent mond Isten szavára és ezzel eszköze lesz az új világ megszületésének. A koronában elhelyezett szobor Mária jelentőségét hangsúlyozza, aki a világ királynője, és akinek Szent István király az országot felajánlotta.

Útközben a fatimai rózsafüzért imádkozva érkezünk meg a helyszínre. A Soroksár-Újtelep Fatimai Szűzanya tiszteletére épült templom 41 méteres tornyával – melynek a tetején a Szűzanya szobra ékeskedik –, már messziről hívogatott bennünket. A jubileumi szentmiséhez a templom előtt elterülő téren felállított szabadtéri oltár köré gyűltek a zárándokok. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia meghívására válaszolva szerte az országból érkeztek közösségek, – mintegy hat-ezer zárándok – hogy részt

vegyenek a jubileumi szentmisén, melyet Erdő Péter bíboros, prímás a nagy számban jelen lévő paptestvérekkel együtt koncelebrált.

Szentbeszédében emlékeztetett mindnyájunkat arra, hogy a jelenések 100. évfordulóját ünnepeljük. A májustól októberig tartó jelenések alkalmával, a Szűzanya üzeneteket bízott a pástorgyerekekre, rajtuk keresztül az egész emberiségre. Az üzenetekben kérte a bűnökért való engesztelést, a harmadik jelenéskor pedig a rózsafüzérhez kiegészítő imát javasolt, – melyet, azóta is imádkozunk az egyes tizedek után – mely így hangzik: „*Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments*

(folytatás a 7. oldalon ⇨)

(↩ folytatás a 6. oldalról)

meg minket a pokol tüzétől, vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra!” Fatima üzeneteit az üdvösség iránti és az emberiség bűnei miatti aggodalom hatja át. A Szűzanya minden szomorúságunkban, betegségünkben, csüggedéseinkben közbenjárónk, kérjük pártfogó támogatását.

Példaképünk a hitben és a szeretetben való kitartásban. Meg kell teremtenünk magunkban a csendet, hogy imádkozni tudjunk. Az üzenetek az imádságra, engesztelésre való felhíváson túl a „felajánlás” szorgalmazására buzdítanak. Október 13-án mint a Rózsafüzér Királynője – mutatkozott be a gyermekeknek. 2006-ban a magyar nemzeti zárándoklapon – melynek én is részese lehettem – hazánkat, népünket ajánlottuk a Fatimai Szűzanyának. Mária Szeplőtelen Szívének felajánlott nép vagyunk, ezért életünkben az Isten iránti szeretetnek kell tükröződnie, aki megkívánja tőlünk az imádságot, Jézus személyében pedig élénk állítja az embertársaink iránti szeretet parancsát. Nem értel-

metlen, magányos tévelygés az emberiség sorsa, van édesanyánk, aki gondoskodó szeretettel közbe jár értünk Szent Fiánál – hangzottak bíboros úr szavai.

Ezt követően felajánlotta hazánkat és népünket Mindszenty József 1946-ban elmondott imájának szavaival a Boldogságos Szűzanyának, majd a szentmise végén megáldotta a Kondor Lajos SVD – aki Fatimában szolgált

és ő volt az ottani Magyar Kálvária létrehozója, ill. a fatimai üzenetek terjesztését támogató verbita szerzetes – tiszteletére állított emléktáblát.

Az ünnepi szentmise után megnézhattuk e csodálatos templomot belülről is és rövid imádságban hálát adhattunk a nap kegyelmeiért, majd hazatértünk otthonainkba.

Salamon Károlyné
Szent Antal cursillos csoport

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Titkársága létrehozta a kongresszus hivatalos honlapját (www.iec2020.hu). A honlapon rengeteg érdekes dolgot találhatunk

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapest

és bekapcsolódhatunk a kongresszusra történő felkészülésbe.

A honlapon megtalálhatók

- a legfrissebb aktuális hírek,
- a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok (NEK) története,
- a tervezett programok az eseménynaptárban havi bontásban,
- a szentségimádás iskolájának videó anyagai,
- a gyakran ismételt kérdések és az azokra adott válaszok.

Letölthető többek között

- II. János Pál pápa apostoli levele a 2004-2005. évi Eucharisztikus évről,
- dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek katekézise Eucharisztia – élet és szentség forrása,
- az 52. NEK imádsága,
- Neked-Veled ötletek a NEK2020.

első felkészülési évére,

- az 52. NEK arcuati könyve.

Feliratkozhatunk a honlap hírlevelére, jelentkezhetünk képzésekre. Az ötletládában szeretettel várják az ötleteket, javaslatokat a kongresszusra való készület idejére és a kongresszus hetére vonatkozóan.

A NEK Titkársága által kiírt pályázatok feltételei is olvashatók:

- Szentségimádási ének pályázat,
- Mise-ordinárium pályázat,
- A szentmise propriumának pályázatai,
- Himnuszpályázat

NEK Titkárság: 1064 Budapest, Vörösmarty utca 40. Levelezési cím: 1397 Budapest, Pf. 523, E-mail: titkarsag@iec2020.hu

Forrás: www.iec2020.hu

„Gyertek hozzám mindnyájan” (Mt 11,28)

„Gyertek hozzám mindnyájan” (Mt 11,28) mottóval került megrendezésre 2017. november 4-én a Cursillo mozgalom VI. Országos találkozója – ultreya – Debrecenben a Szent Anna Székesegyházban több mint hatszáz fő részvételével.

Az ország minden szegletéből érkeztek cursillisták. Egyházmegyénket Becsehelyről, Kőszegről, Szombathelyről és Zalaegerszegről érkezettek képviselték. A zalaegerszegi csoportokat a Szent Antal csoportból másodmaggammal képviseltük.

Már előző nap délutánján megérkeztünk a civis városba, hogy másnap szívünket kitarva időben ott lehessünk a nap programjain, melyre énekkel, zenével hangolódunk rá.

A találkozót megtisztelte jelenlétével dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök, a mozgalom országos lelki vezetője, Linzenbold József plébános atya, a Debrecen-nyíregyházi egyházmegye lelki vezetője, továbbá a cursillos tanfolyamokat vezető papok, világi vezetők, cursillista munkatársak.

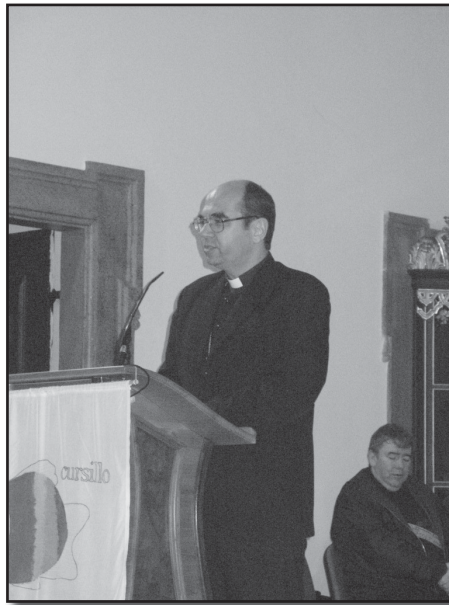
Fabók Ildikó világi vezető beszélt a Magyarországi Cursillo Mozgalom Nemzeti Titkársága határozatairól, hogy segítséget nyújtson a közösségeknek abban, hogy az „örömhírt” terjesszék, életük példájával vegyenek részt az evangelizálásban. A 2017-18-as év fő témája az apostolkodás, melynek aktualitása azért is fontos, mert segíthet a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülésben.

A köszöntők után dr. Székely János püspök atya előadása következett az apostolkodásról, mely olyan tett, melynek során mások megtalálják a hitet. Az apostoli tett csak természetes, túlcsoorduló és szívből fakadó lehet, – akiket szeretünk azoknak ezt a „kincset” továbbadjuk.

A püspök atya az „apostolkodást” a háromlábú suszterszékhez hasonlí-

totta, melyről a cursillon már „rolo” keretében tanultunk. Az egyik láb a **jámborság**, az istenszeretet, mint forrás, a második a **tanulás**, a szellem megtöltése, a harmadik pedig az **apostoli tett**, a szeretet üzenetének tettekkel történő átadása. Bármelyik láb hiányában a kereszténységünk hiteltelen, a suszterszék felborul. – mondta a főpásztor.

A cursillo azért van, hogy Isten szeretetét átéljük, megtapasztalják, befogadják, lelküket megtöltsék az

evangéliumi gondolatokkal, majd ezt a kincset tettekre váltsák az örök negyedik napon. Az apostoli tethez természetfölötti erő, kegyelem szükséges. Ha szívünk megtelik kegyellemmel, túlcsoordul, természetyszerűen kezdünk el apostolkodni. Ha kereszténységünk egy olyan tó, melyből nem folyik ki a víz, nem csordul túl, ha nincs benne tett, erő, élet, mocsárrá változik. Túl kevés a hiteles keresztény. Magunkat kell először Krisztusnak adnunk, akarattal, elszántsággal, csak azután tudjuk környezetünket meghódítani Krisztusnak. Aki maga nincs meggyőződve, senkit sem fog tudni meggyőzni, – majd a püspök atya feltette a kérdést:

Életünkben hány embert vittünk Jézushoz? Sugárzik-e a hitünk? Kéte-lyünk sincs afelől, hogy Isten létezik?

Ilyen ember vagyok?

Aki találkozott Krisztussal, átélte annak örömét, drámáját, akkor semmi másból nem fog állni az élete, minthogy lelkesedéssel tovább tudja adni a hitet. Ne tartsuk a hitet magánügynek, ne szégyelljünk beszélni róla, mert csak így tudunk meggyőzni másokat – fogalmazott a püspök atya.

A gondolatokat ébresztő előadás után néhány testvérünk tanúságot tett élete örök negyedik napjáról.

A tanúságtételek után egyházme- gyénk főpásztora szentmisét mutatott be a jelen lévő cursillos atyákkal, akik elkísérték cursillos testvéreinket e fel- emelő lelki napra.

A szentmise homíliájában felhívta figyelmünket arra, hogy adjunk hálát életünk apostolaiért, szüleinkért, pap- jainkért, akik terelgettek bennünket, átadták nekünk a hitet.

Életünk legnagyobb lehetősége az, ha odaadjuk másoknak, másokért. Szeretni mindig van lehetőségünk, megtörten és töretlenül is, minden körülmény között. Legyünk „meg- tört kenyér”, hogy táplálkozhassanak belőle. Krisztus számít ránk, legyünk az Ő világossága – figyelmeztetett te- endőinkre.

Ebéd után kiscsoportos megbeszé- lés következett, melyen a fenti kérdé- sekre próbáltunk választ adni. Ezután a Székesegyházban hallhattuk az egy- házmegyeiek képviselőinek beszámoló- it örömeikről, gondjaikról. Örültünk volna, ha a mi egyházmegyéinkről is elmondhatták volna, hogy van felelős cursillos egyházmegyei lelki vezető atya, aki összefogja, vezeti, koordinál- ja az egyházmegye minden cursillos csoportjának a munkáját.

Ezt követően áldásban részesül- tünk és hálával a szívünkben tértünk haza, hogy otthon tovább folytassuk az örök negyedik napot isten dicsősé- gére.

Salamon Károlyné
Szent Antal cursillos csoport

Aquila János Szent László freskói

A Szent László emlékévé vége felé szeretnék bemutatni a szent királyhoz kapcsolódó két közeli emléket. A veleméri templomot talán sokan ismerik. A románból a gótikus stílus felé átmenetet képező őrségi műemlék templomot az ausztriai Radkersburgban született festő, Aquila János képei tették igazán híressé. A mester igazi technikai bravúrt hajtott végre, amikor fény templommá tette ezt szerény Isten házát. Freskóit úgy festette fel falaira, hogy az esztendő során „körbe járó” napsugár ablakain besütve mindig az ünnepnaphoz kötődő képet világítsa meg. Így van ez a napkeleti bölcsek látogatást ábrázoló festménnyel is, melyen Vízkereszt ünnepén a betlehemi csillagra vetül a nap fénye. Azonban nem csak Karácsony ünnepe miatt idézem fel éppen ezt a képet, hanem azért is, mert Aquila János a három királyok személyében a magyar szent királyokat, Szent Istvánt, Szent Lászlót és Szent Imre herceget festette meg. Valamint közvetlenül mellette láthatjuk

külön is Szent László alakját, a megszokott ábrázolásmódban, kezében csatabárdjával. Ezt a képet tartják, a győri hermát megelőzően, a lovagkirály leghitelesebb ábrázolásának.

A másik templom felkereséséhez, melyet szintén Aquila János festett

kissé értelmezésüket, hogy a képeken nem balról jobbra, hanem jobbról balra követik egymást az események (az üldözés, a párbaj, a megpihenés). Külön érdekesség még, hogy két egybeépített templomot találunk egymás mellett. Az egykor barokk stílusban berendezett gótikus templomban csak az 1800-as évek végén bukkantak rá a vakolat alatt rejtőző freskókra. Hogy a feltárás után is bemutathatók maradhassanak, a helyi közösség 1915-ben a régi templom mellé felépített egy új templomot az ókeresztény bazilikák stílusában, ide vitték át a barokk berendezést, és azóta ezt használják.

Aki pedig teljessé akarja tenni az Aquila János munkásságát felölelő körutat keresse még fel a szintén Szlovéniához került Mártonhely templomát is. Itt a mester egyházmegegyénk védőszentjének, Szent Márton püspöknek az életét festette meg

Fotó: Gedeon Tamás
Szöveg: Szalai Attila

ki, át kell ruccannunk a szomszédos Szlovéniába. A Trianonban elcsatolt muraközi Bántornyan szintén középkori templomot találunk, ahol a mester a Szent László legenda képsorát festette meg. A templom déli falán végigfutó három képsorból a legfelső ábrázolja Szent László küzdelmét a kun vitézzel. A földszintől való magasság mellett az is nehezíti

Segítség, apa leszek!

Az édesapa is ugyanolyan izgalommal várhatja és hasonló örömteli érzésekkel veheti karjába kis utódját, mint az édesanya. Az apai érzésekről mindig olyan kevés szó esik, pedig érdemes rájuk figyelni, hiszen az ő életükben is mérföldkő egy gyermek születése. Apává válni nem kevésbé szép és felelősségteljes feladat, mint anyának lenni. Ebben segíthet nekünk

a Három Királyfi, Három Királylány mozgalom, akik egy hiánypótló kiadványt készítettek. Az APA-füzet szerzői a saját életükből merítenek, a maguk által is megélt érzéseket, eseményeket adják tovább.

A szerzők pont azokat a megválaszolatlan kérdéseket, érzéseket boncolgatják, amelyeket valószínű a legtöbb férfinak jó lett volna valakivel megbeszélnie, mielőtt apává válik. A könyv számos hasznos témát dolgoz fel, a fogantatástól a gyermekvárásig, persze mind APA szemmel, az apák érzéseit tárja és ad tanácsot

kat ezekben a helyzetekben A füzetnek már megjelent a második kiadása is, amelyben az újszülött kortól az első évig tárja fel a mindennapi nehézségeket és ad rá megoldásokat az apáknak

Forrás: Mária Rádió Magazin 2017.

Élménybeszámoló a szombathelyi Szent Márton - napi rendezvényekről

2017. november 11-12-én mi, a Mindszenty Gimnázium kilencedikes tanulói kirándulásra mentünk a Szombathelyi Egyházmegye Szent Márton - napi ünnepi rendezvényeire.

A pénteki tanítás után vonattal indultunk el Szombathelyre. Utunk kalandosan telt, ugyanis az első vonaton igencsak szűkösen fértünk el. Szerencsére az átszállás után mindenki kényelmesen le tudott ülni. Sokan zenét hallgattak, énekelgettek, mások csak csendben beszélgettek. Amint megérkeztünk, a két osztályfőnök kíséretében elindultunk a szállásra. Miután mindannyian elfoglaltuk a szobákat a Brenner János Kollégiumban, elindultunk a Zárdatemplomba, ahol a Domonkos nővérek egyórás előadást tartottak

a rendről és a hivatásukról. A bemutató érdekes volt, a nővérek énekeltek nekünk, apró ajándékokat kaptunk, majd egy meghitt, közös imádkozással köszöntünk el egymástól.

Ezután este 6 órakor a Székesegyháztól indult el a lampionos körmenet dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök vezetésével, melynek

végállomása a Szent Márton templom volt, ahol egy ünnepi megemlékezés keretében megkoszorúzták Szent Márton szobrát. A felvonulás igazán hangulatos volt, ugyanis a legtöbb ember egy kis lámpással sétált a sötét estében.

A lampionos körmenet után egy

kis szabadidőt kaptunk a városban. Néhányan vettek egy kis csemegét estére, majd igyekeztek is vissza a megbeszélt találkozási pontra. Ezt követően közösen visszamentünk a kollégiumba, ahol együtt megvacso ráztunk. Az estebéd után mindenki szétszóródott. A fiúk vegyültek a lányokkal, és kisebb-nagyobb csapa-

tokba verődve beszélgettek, болон doztak, kártyáztak. Hivatalosan 11 órakor volt a villanyoltás.

Másnap 8 órára mentünk reggelizni. Ezután mindenki megmosakodott, majd igyekezett összepakolni a dolgait, ugyanis 10 órakor kezdődött az ünnepi szentmise a Székesegyházban,

melynek főcelebránsa és szónoka dr. Székely János püspök atya volt. Meghívást kaptak az Egyházmegye papjai és hívei, valamint az Egyházmegye területén szolgálatot teljesítő köztisztviselők is.

A 2 órás szentmise után már csak annyi időnk volt, hogy összeszedjük táskáinkat, mert mennünk kellett a vonatra. Szerencsére az állomáson még volt egy kis időnk, szóval mindenki előzőnlötte a boltokat és az automatákat. A ha-

zaút is gond nélkül telt szerencsére, mindannyian jól éreztük magunkat.

Rengeteg emléket szereztünk ez alatt a két nap alatt, és egy igencsak eseménydús hétvégét hagytunk magunk mögött.

Pölcz Veronika (9.b)

Mindszenty József Iskola

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Pecsics Botond András, László Benjamin, Schnierle Gréta, Erdélyi Márk, Bauer Máté, Polgár Adél Iza, Ács Hanga Kinga, Hajas Zénó István, Varga Míra, Borsos Laura, Fatér Karolina Angyalka, Hajas Nimród, Bakos Lilien, Anda Milán, Kiss Letícia, Nagy Boglárka Anna, Baranyai Márk, Nagy Zoé Ágnes, Rákosi Medárd Tamás

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Halálozás

özv. Masa Istvánné sz. Tasler Mária Valéria (1931), özv. Csáki Antalné sz. Rosta Ilona (1938), özv. Csörnyi Ferencné sz. Bertók Margit (1935), özv. Lukács Józsefné sz. Császár Györgyi (1938), Gyurkó Viktória (1926), özv. dr. Orosz Istvánné sz. Tolas Erzsébet (1937), özv. Kanyárné Pálfi Éva (1925), Horváth Imre (1932), Sebők József (1950), Simon István (1941), Virág László (1963), özv. Parragi Endréné sz. Pintér Margit (1930), özv. Varsányi Ottóné sz. Sifter Rózsa (1931), Szabó János (1927), Horváth Tibor (1957), özv. Óvári Ferencné sz. Horváth Angyalka (1932), Molnár Gyula István (1941), özv. Horváth Józsefné sz. Király Margit (1933), Molnár Attila László (1946)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Szent Cecília napi hangverseny

A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került november 22-én, Szent Cecília napján a jótékony-sági hangverseny a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban. A zeneszerető diákok, felnőttek megmutathatták tehetségüket, tudásukat, a közönség igazi élményben részesülhetett, valamint a támo-

gitárt, furulyát, sőt még orgonát is hallhatott a széles repertoárban. De nemcsak a hangszereknek volt bő választéka, hanem a korszakoknak és a műfajoknak is, a klasszikusoktól egészen a népszerűbb dicsőítő énekekig terjedő skálán különböző darabokat adtak elő az általános iskolások, a gimnazisták, illetve a szülők.

gatói felajánlásoknak köszönhetően lehetőség nyílik iskolánk tehetséges diákjainak a támogatására.

Az est folyamán először a kórusok léptek színre, azt követően számos hangszeres zene is felcsendült. A jelenlévő közönség zongorát, hegedűt,

Remek ötlet, hogy kisebbek is felléphessenek, hiszen ez kiváló lehetőség arra, hogy minél tapasztaltabbá válhassanak az évek során, valamint ugródeszkát is jelenthet néhányuk számára a nyilvános szereplés.

A műsorvezetés feladatait osztály-

társaim végezték, ezért különösen fontosnak éreztem, hogy részt vegyek a hangversenyen. Hiába volt másfél óra maga a rendezvény, a zene sokszínűsége miatt egyáltalán nem hatott szürkénnek, átlagosnak, éppen ellenkezőleg.

A hangverseny nemcsak az adományozásról, hanem a zene világának fontosságáról, és az abban levő lehetőségekről is szólt. Kiemelhetjük, hogy keresztényként is tehetünk azért, hogy a zene szépségét másokkal megismertessük, megszeretessük, hiszen ezzel is jobbak, többek leszünk mint ember, vagy mint vallásos, segítőkész személy. Szent Cecília példája mindig legyen a szemünk előtt.

Tudom, hogy ez a remek esemény jövőre, sőt még hosszú évek múltán is a tanév közbeni kiemeltebb történetek részét fogja képezni. Bízom benne, hogy mindig jönnek újak, akik a zene szeretetét továbbadják, továbbviszik. Remélem, hogy még sokáig lesznek olyan személyek, aki adományozni szeretnének egy jobb célért, hogy megmutassák, mennyi jó maradt bennünk, emberekben.

Mór Máté (10.b)

Mindszenty József Iskola

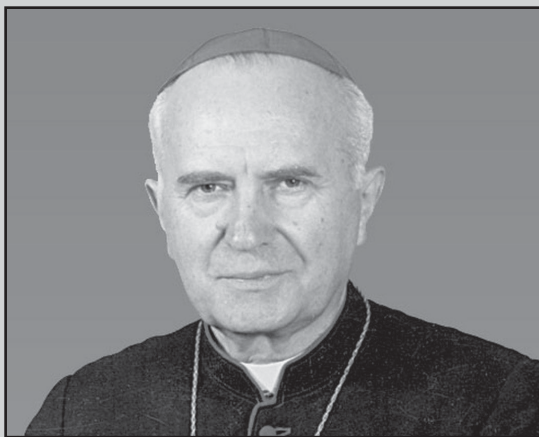
Elhunyt Konkoly István nyugalmazott szombathelyi megyéspüspök

A Szombathelyi Egyházmegye szomorú szívvel, de a feltámadásba vetett hittel közli, hogy Konkoly István nyugalmazott szombathelyi megyéspüspök szentségekkal megerősítve 2017. november 20-án délután hazatért az atyai házba.

Tizenkilenc éven át volt a Szombathelyi Egyházmegye főpásztora. Püspöki kinevezésekor Szent Pál apostol szavai adtak bátorítást számára: „gyengeségem tudatában félve és nagyon aggódva mentem hozzátok.” (1Kor 2,3)

Püspöki szolgálatának legfőbb célkitűzését az alábbiakban fogalmazta meg: „Mindent igyekszünk

megtenni azért, hogy az igehirdetés, a tanúságtétel és az apostolkodás révén Jézus evangéliuma eljusson az emberekhez. E célkitűzésnek megfelelően új és hatékony módszereket keresünk majd az evangélium hirdetésére.”

„Áldjon, Uram, testvérünk, a testi halál, akitől élő ember el nem futhat. Boldogok, kik magukat megadták te szent akaratomnak...”

(Assisi Szent Ferenc Naphimnuszából)

Forrás: Magyar Kurír

Megőrizve megújít

Új magyar nyelvű taizéi album jelent meg

Nem könnyű megmondani, hogy tizenkét évvel az alapító, *Roger Schutz* halála után merre tart ma a Taizéi Mozgalom. S lehet, hogy naivitás egy friss hangfelvételtől válaszokat várni, ám a **Laudemus Deum** címmel idén tavasszal megjelent új, magyar nyelvű album mégiscsak jelez valamit – miközben nem több és nem kevesebb, mint egy komoly odafigyeléssel, imádságos légkörben felvett, kiváló lemez.

Taizének mindig is meghatározó eleme volt a zene: az énekek pünkösdi nyelvcsodát visszhangzó soknyelvűsége, a klasszikus európai kóruskultúra hatása és keleti ihletettségű, repetitív szerkezete kisebb zenei megújulást indított el az arra fogékonyak között a hatvanas-hetvenes évekbeli keresztény beat-forradalom árnyékában. Roger testvér Szentlélek-ihlette intuícióval olyan zeneszerzőt kért fel hat évtizeddel ezelőtt az énekek megkomponálására *Jacques Berthier* (1923-1994) személyében, aki az első pillanattól kezdve megértette a lényegét: ezeknek a daloknak imádságra kell születniük. A dallaminvenció, a letisztult megformálás és az összhangzattani virtuozitás mind-mind másodlagos, a párizsi Szent Ignác jezsuita templom egykori karnagya

csodát művelt: megszentelő erejű imanyelvet és egységes zenei arculatot adott a közösségnek. A megszámlálhatatlan, slágerré vált ének mellett egy-egy ismeretlenebb darabjának felhangzásakor is azonnal felismerhető Berthier szerzői kézjegye. Nincs ez másként *Missa pro Europa* című művével sem, mely különleges ékköként ragyog az új lemezünkön sorakozó énekek között.

Ezen kívül csupán két dal, az *In te confido* és a *Jézusom, áldalak* őrzi Taizé első zeneszerzőjének emlékét, a többi tizenhárom kompozíció vegyes forrásból származik, legtöbbjüket egységes „Taizé” megjelöléssel immár maguk a taizéi testvérek írják. Szó sincs azonban arról, hogy felborulna a hosszú évtizedek óta jól ismert hangvétel: az új énekek szépen belesimulnak a mozgalom lassan hatvan éve bővülő repertoárjába, mely továbbra sem kel versenyre az egyre harso-

góbb világzajjal, ám aki felfigyel rá, azt bevonja imádságos légkörébe. Az egységes hangzásvilágot ugyanakkor pozitív értelemben töri meg egy-egy lendületesebb, stilizált tánchoz közelítő tempó (*Boldogok mind; Örömöm Jézus*), néhány szabadabb ritmikára komponált dallam (*Laudemus Deum; Mily boldog*) illetve itt-ott felbukkanó imitáció (*Szavad, Uram lámpás; Benedictus Dominus; Laudemus Deum*). A *Benedictus Dominus* kitörő öröme, az *Életadó Szentlélek, jöjj* salangmentes drámaisága, a *Hogyha hívom* és a *Mane nobiscum* csendes, bizalomteli derűje vagy a *Jézusom, áldalak* gyönyörűen kiteljesedő dallamai nehezen feledhető csúcspontjai az albumnak, melyet végül egy monumentális ortodox alleluja koronáz meg.

Nem könnyű megmondani, hogy tizenkét évvel az alapító, *Roger Schutz* halála után merre tart ma a Taizéi Mozgalom. Újdonságereje alábbhagyott, talán a kezdeti ökumenikus lendület is megtorpant, s csendes korszakváltásként szelíden új horizontok felé tekint – csakúgy, mint ez az album, mely úgy őrzi meg az összetéveszthetetlen „taizéi hangzást”, hogy közben új énekeket ismertet meg velünk. Épp ahogy a Szentlélek szokott munkálkodni.

Paksa Balázs

Hímző szakkör plébániánkon

3 éve működik a Mária Magdolna Plébánián a hímző szakkör. Hetente egyszer, csütörtökönként 16-18 óráig dolgozunk Parragi Ágnes Hímző népi iparművész vezetésével. Elsősorban zalai fehér hímzést, hetési bújtatásos hímzést tanulunk, de Zobor vidéki és komádi minta is került ki már a kezünk közül. Ha kellett, a horgolást gyakoroltuk, hogy a terítő széle is szép legyen... Stróber László atyával beszélgetve megkérdeztük, hogy az új szembemiséző oltárra milyen terítőt, milyen hímzést tudna elképzelni? – A liturgiának megfelelő színű, templomhoz illő jelképekkel ellátva készüljön az új terítő! Ági néni a minta kiválasztásánál törekedett arra, hogy a népi hímzés szabályait betartva igazodjon a liturgiához. Ez a terítő adventi lila színű és egy balatonfelvidéki minta feldolgozása. Középen az "IHS" egyházi jelkép arannyal hímzett. Tanácsadóként Szuper Miklósné B. Judit segített, mert neki nagy gyakorlata van a liturgikus textíliák készítésében. A terítő mosását, vasalását is a szakkör tagjai vállalják, mert a készítésen kívül a kezelést is meg kell tanulnunk. A tervek szerint a következő zalai fehér hímzéssel fog készülni...

Szolgálja lelkipásztoraink értünk és velünk mondott szentmiséit Isten dicsőségére!

Szeretettel várjuk közénk az ügyes kezű imádkozó hölgyeket!

Tompa Viola

Boldoggá avatják Brenner Jánost

Ferenc pápa november 8-án kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát, akit meghatalmazott nyolc dekrétum közzétételére, melyekben két vértanúság, valamint hat Isten szolgája hősiek erényeinek elismerése szerepel.

A két vértanú közül az egyik a magyar Brenner János rábakethelyi káplán (született 1931. december 27-én), aki a hit védelmében, az Oltáriszentséget védelmezve halt meg 1957. december 15-én – olvasható a Vatikáni Sajtószolgálat közleményében.

Megkérdeztük Székely Jánost, a Szombathelyi Egyházmegye püspökét, aki tőlünk hallotta a jó hírt. A roma zárandoklat alkalmából éppen az olaszországi San Damianóban tartott felfelé a hegyre, amikor elértük telefonon.

„Hatalmas öröm és ajándék az egyházmegye számára” – kezdte lelkesen a püspök. Elmondta, hogy Brenner Jánost már vértanúsága óta sokan tisztelték, vértanúnak, szentnek tartották. A kommunizmus idején nem lehetett ezt kifejezni, de az emberek szívében ott volt a tisztelet. Nagyon tiszta lelkű, lelkes pap volt, akihez vonzódtak, áradtak az emberek.

Meggyilkolása reggelén így szólt a plébánia házvezetőnőjéhez, aki a reggelit készítette: „Málcsi néni, olyan gyönyörű ez a nap, átölelném az egész világot.”

A szombathelyi megyéspüspök megerősítette, valószínűleg jövő nyáron Szombathelyen kerülhet majd sor a boldoggá avatásra. Ezt követően kimennek majd a vértanúság helyére is, ahol rárontottak Brenner Jánosra és 32 késszúrással megölték őt. Gyilkosai a magyar kommunisták megrendelésére cselekedtek, ávósok, rendőrök voltak, és volt köztük sajnos egy-két helyi lakos is. Egy kis kápolna épült e helyen, az erdőszélen.

Brenner János nem politizált, szépen végezte a dolgát, a papi szolgálá-

tot – mondta még el Székely János. – Nagy példakép, erőforrás ő a papok és az egész egyházmegye számára. A legutóbbi papi gyűlésünkön éppen az ő életéről, életszentségéről volt szó.

A főpásztor kiemelte azt is, mekkora öröm, hogy Brenner János testvére, Brenner József megéli a boldoggá avatást – hárman voltak testvérek, mindhárman papok lettek.

Brenner János élete

Brenner János Szombathelyen született 1931. december 27-én, a háromgyermekes család második fiúgyermekéként. A szombathelyi Püspöki Elemi Iskolában kezdte meg tanulmányait. 1941 őszén a család Pécsre költözött, János a Gyakorló Iskolában, majd a Ciszterci Gimnáziumban folytatta tanulmányait. 1946-tól pedig a Szombathelyi Premontrei Gimnázium diákja lett.

[...]

Kovács Sándor püspök szentelte pappá 1955. június 19-én a szombathelyi székesegyházban. A város Szent Norbert-templomában mutatta be újmiséjét.

Rábakethelyen, a határ menti Szentgotthárd második kerületében lett káplán. A plébániához négy filia tartozott: Magyarlak, Máriaújfalu,

Zsida és Farkasfa. Kozma Ferenc plébános jó példát adott és sokat segített az ifjú papnak, János atya pedig minden áldozatra készen állt a hívekért. Különösen rajongott a gyermekekért és az ifjúságért. Tisztelte, szerette az embereket, nem volt személyválogató.

[...]

Az állami egyházügyi megbízott el akarta helyeztetni az ifjú papot. Miután ezt a püspök Brenner János tudomására hozta, ő csak ennyit szólt: „Nem félek, szívesen maradok.” A püspök kiállt a káplán mellett, és úgy döntött, továbbra is Rábakethelyen marad. Az egyházügyi megbízott erre azt mondta: „Jó, akkor lássák a következményeit!”

Brenner János tisztában volt azzal, hogy a papi hivatás gyakorlása ebben az időben még emberpróbálóbb feladat, mint amikor a szerzetesrendeket szétverték. Lelki naplójának alábbi gondolata is erre utal: „Uram, Te tudod azt, hogy boldogságot itt az életben nem keresek, hiszen mindent beléd helyeztem... Uram, tudom, hogy tieidet nem kíméled a szenvedéstől, mert mérhetetlen hasznuk van belőle.”

Egy őszi este, amikor kismotorral hazafelé tartott Farkasfáról, az erdőből ismeretlenek fahasábokat hajigáltak eléje, de ő ügyes manőverezéssel kikerülte őket. Hazaérkezve azt mondta: „Nem volt szerencsénk!” – és jót derült rajtuk.

Mind a mai napig nem lehet pontosan tudni, mi történt azon az 1957. december 14-éről 15-ére virradó éjjelen. Csak mozaikdarabok állnak rendelkezésünkre – a gyanúsítottak, elítéltek vallomása, valamint néhány szemtanú visszaemlékezése és a nyomok –, melyek alapján Kahler Frigyes jogtörténész rekonstruálta a történetet.

[...]

Szemtanúk elmondása szerint
(folytatás a 15. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 14. oldalról)

december 14-én nagy jövés-menés volt Szentgotthárdon. A tanácstagok részére baráti estet rendeztek, és ezzel egy időben volt a rendőrségi bál is. A rábakethelyi sírásó, miközben másnapra, egy fiatal halott temetésére készítette a sírhelyet, egy bőrkabátos csoportot látott a templom és a temető körül. A plébános pedig Farkasfára ment, karácsonyi gyóntatásra, és az éjszakát egy családnál töltötte, mert másnap reggel ő misézett ott.

Éjfél körül egy tizenhét éves fiatalember zörgetett be a plébániára azzal a kéréssel, hogy súlyos beteg nagybátyját kellene ellátni a szentségekkel. Brenner János átment a templomba, nyakába akasztotta betegellátó tarsolyát, amelyben az Oltáriszentséget vitte, és kíséreléssel a dombtetőn keresztül vezető koromsötét gyalogúton elindult Zsida felé. Útközben többször megtámadták, de sikerült elfutnia. Végül a feltételezett betegháza közelében kapták el. Ez is azt bizonyítja, gyilkosai tudták: Brenner

János komolyan veszi hivatását. Ezért várták a megadott címen. És ott, nyakában az Oltáriszentséggel, harminckét késszúrással megölték. A boncolási jegyzőkönyvből azt is tudjuk, hogy a nyelvcsont és a gégeporc szarvainak többszörös törése volt látható a holttesten. Ezt fojtogatással nem lehet előidézni, a sérülés úgy keletkezett, hogy ráléptek a nyakára, megtaposták. A reverendához tartozó fehér papi galléron talajnyomok voltak, és egy cipőtálp körvonala is kirajzolódott rajta. Nemcsak megölni akarták, hanem meggyalázni is.

A nyomozás színjáték volt csak, mindenki gyanúsított volt, még a plébános is. Végül egy embert a járási és megyei bíróság halálra ítélt, majd a Legfelsőbb Bíróság felmentette őt. Később azt a fiút ítélték el, aki Brenner Jánost kihívta a plébániáról.

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8,28) – Brenner János újmisésként jelmondata papi életének is vezérgondolata volt. Ezzel a lelkiülettel élt és halt meg Krisztusért

és a rábízottakért. Rövid, de Istent szerető élete alatt minden a javára vált, még (vagy legfőképpen) a halál is, hiszen az ő vére is a kereszténység magvetése. „A jó pásztor életét adja juhaiért.” Brenner János ezt tette: életét adta egy nem létező betegért, életét adta hivatásáért, Krisztusért. Minden áldozatra képes volt. Nem félt a fenyegetéstől, az üldözéstől.

Forrás: Magyar Kurir

A Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus küldetésnyilatkozata

1. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) alapvető célja, hogy elmélyítse és tudatosítsa a katolikus hívekben, hogy az egyház életének forrása és csúcsa az Eucharisztia.

2. Az Eucharisztia „életforrás”. Így az egyes hívő, a hívek közössége és a társadalom számára erőforrás lehet. A NEK célja, hogy erre rávilágítson, kutassa és bemutassa.

3. A NEK feladata a katolikus hívek hitbeli, tudásbeli, hitvédelmi megerősítése, hogy egyéni és plébánia szinten, még elkötelezettebben belegyökerezve a katolikus hagyományba, hitvalló keresztényekként éljék életüket, és megújult missziós lelkiülettel adják tovább az örömhírt a világnak. Ezzel is kivegyék a részüket Európa újravangelizálásában. A megújult, és hitükben megerősödött hívek segítségével szolgálja a NEK a plébániák megújulását. Ezt a folyamatot segítik a felkészülés éveiben a kü-

lönböző szintű képzések, kurzusok, találkozók, lelkigyakorlatok, kiadványok, tájékoztatók stb. A Kongresszus ezért tudományos fórum is, aminek feladata, hogy segítse az Oltáriszentség tiszteletét a gyakorlatban, közhető és kézzelfogható módon.

4. A NEK, nemzetközi jellegénél fogva, a magyar egyház és társadalom aktuális kérdéseit nemzetközi kontextusban tudja látni és láttatni. A nemzetközi tapasztalatok által akarja megújítani a társadalmat. Fontos, hogy a sajátosan magyar értékeket nemzetközi szinten tudja terjeszteni. Itt egyházi, lelki, történelmi, kulturális, művészeti, nemzeti stb. értékekről van szó.

5. A NEK céljai között szerepel a „sajátos katolikus és magyar értékek” felkutatása és a mai nyelven való kommunikációja: egyházzenei, egyházi művészeti, liturgiai, stb.

6. Az Eucharisztia az élet kenyere,

ezért a NEK feladata horizontális síkon is kézzelfogható: társadalmi, szociális, karitatív programok, valamint a szegények felé való nyitottság kell, hogy szerves részét képezzék.

7. A NEK lehetőséget ad arra, hogy a párbeszédet és az egymás jobb megértését segítse a különböző felekezetek, vagy akár más vallások között. Helyet adhat a közös, szociális, karitatív összefogásra.

8. A NEK célkitűzései közé tartozik, hogy Jézus tanítása szerint a mi katolikuságunk kovász legyen a magyar társadalomban, és miközben megerősödünk ebben az identitásunkban, „eucharisztikus” kovász kívánunk lenni az emberek és a felekezetek között.

9. Végül a NEK az Oltáriszentségben köztünk lakó Krisztust kívánja megdicsőíteni, ünnepelni, bemutatni és közel hozni minden jó szándékú emberhez. Forrás: www.iec2020.hu

10 év önkéntesség Zalaegerszegen 2007-2017.

Szinte hihetetlen, hogy ilyen gyorsan elszaladt tíz év. 2007 őszén kezdődött:

A Mária Rádió budapesti dolgozóira kérésére az akkor még ZELKA néven működő kábel TV lehetővé tette, hogy az ő kábelhálózatukon a Mária Rádió hallgatható legyen. Ezt a szolgáltatót később felváltotta a TARR KFT, de ezt a lehetőséget ő is jóváhagyta. Azóta több frekvenciát váltott, de jelenleg a 102,4 MHz-en hallgatható egész Zala megye területén.

Minden ember vágyik a boldogságra, a feltétel nélküli szeretet megtapasztalására. A Mária Rádió segít ebben. A Teremtő Isten által adott békét és harmóniát szóltatja meg, ebben a zűrzavaros világban. Mindezt a katolikus tanításokra és hagyományokra építi. Célja az evangélium üzenetének eljuttatása minden hallgatóhoz. Egyben az imádság rádiója is, politika és reklámok nélkül. Talán épp ezért is tudja magát több mint tíz éve fenntartani a hallgatók adományaiból.

Ehhez a munkához Magyarországon, több mint tízezer önkéntes szorgos munkája segíti a rádiót.

A Mária Rádió felhívása, melyben önkénteseket keresett, Zalaegerszegen is eljutott. 2007-ben tizenkét önkéntes

gyűlt össze a budapesti munkatárssal való beszélgetésre. Közelebről megismertük a Mária Rádió célkitűzéseit, és hogy milyen feladattal tudnánk segíteni.

Kezdetben csak az ismerőseinket tájékoztattuk a rádióról. Hamarosan jó néhány helyen kellett technikusunak átalakítani a rádiókat, és az összeköttetést létrehozni. Azóta is hálásak a hallgatók ezért. Aztán elvállaltuk, hogy a Zalaegerszegen kért magazinokat kézbesítjük az igénylőknek, hogy

ezzel is pénzt takarítsunk meg a Mária Rádióknak. De ez nem volt elég.

Akik kezdetektől hallgatják, azok tudják milyen önkéntes szolgálattal segítettük még a rádió munkáját.

Nagyon sok közvetítés kiépítését segítettük, melyeket konferáltuk is Zalaegerszegről. Vasárnapi szentmiséket, amik kapcsán bemutattuk az adott közösséget, plébániát. Adventi rorate szentmiséket. Minisztráns találkozóról, Medjugorjei napokról. De volt közvetítés segítségünkkel Rédicsről, Csákánydoroszlóról. Bemutattuk többek között Zalakaros plébániai közösségét, történetét.

Két évben az 1ÚTON zarándoklat-hoz is kapcsolódtunk. Egyik alkalommal Celldömölkre mentünk 50 feletti

létszámmal autóbusszal, hogy bekapcsolódjunk a zarándoklatba. Másik évben egy Zalaegerszeg körüli 10 km-es gyalogos zarándoklatot sikerült megszerveznünk közel száz résztvevővel.

Promóciós anyaggal ott voltunk a zalabesenyői, és a teskándi új templom szentelésén. De jó néhány Csáladfesztivál rendezvényen, valamint a Falumúzeumban lévő Egerszeg búcsún is. Ilyen alkalmakon az ingyenes magazint ajánlottuk a híveknek, valamint akit érdekelt, elmondtuk, hogyan tudja hallgatni a rádió adását, miket hallhat ott. A közeli Bucsuszentlászlón tartott búcsú alkalmával is több ízben kivonultunk, hogy a búcsúkkal megismertessük a Mária Rádiót. Így évről-évre egyre több magazin igénylőt sikerült toborozni. Reméljük ezzel a hallgatók és a jólelkű adakozók számát is emeltük. Néhány közeli faluban, ahol kapcsolatunk van lelkes önkéntessel, a hozzájuk érkező magazinok kézbesítését is elvállaltuk, természetesen az ő segítségükkel. Így mára több mint ötszáz magazint kézbesítünk Zalaegerszegen és környékén.

2012-ben a Média Tanács által meghirdetett zalaegerszegi frekvenciára a Mária Rádió pályázatot adott be. Nagy feladatot jelentett ez abban az évben az önkénteseinknek. Több mint 1600 aláírást sikerült küldenünk a Média Tanácshoz. De kedvünket nem vette el, hogy mindez sikertelen volt. Így legalább megtudtuk milyen sokan hallgatnák a Mária Rádiót Zalaegerszegen, ha egyszerűbb lehetőség adódna.

Minden önkéntesünk nagy örömmel fogadta a szombathelyi stúdió indulását. Mivel mi is a Szombathelyi Egyházmegyéhez tartozunk, megpróbáljuk őket is segíteni riportokkal. Reméljük, hogy az internet segítségével zalaegerszegi hallgatói is egyre többen lesznek a Mária Rádió Saváriának.

Nem tagadjuk, voltak kellemetlen helyzeteink is, hisz minden munkate-

(folytatás a 17. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 16. oldalról)

riületen akadnak gondok, problémák. Viszont mindig volt ilyenkor pozitív értékelés, ami feleltette ezeket.

A magazinok kézbesítésével sok testvérrel van kapcsolatunk. Jó érzés, amikor várják, hogy mikor érkezünk, vagy a közelükben lakóknak szólót elviszik, ezzel is segítve munkánkat. Nagy öröm tölt el bennünk, amikor a rádióban hallottakat nagy örömmel újságolják. Egyházi eseményekről, evangéliumról, azok magyarázatáról, hitigazságokról, tanúságtételekről hallhatnak. Nem utolsó sorban tudatában vannak, az EGYÜTT imádkozásnak, amelyben a nap bármely szakaszában részt vehetnek. Ezt legfőképpen azok értékelik, akik már lakáshoz kötöttek.

Hála Isten a tíz év folyamán a havonta ismétlődő magazinok kézbesítéséhez, és az adott közvetítésekhez, egyéb feladatok végzéséhez mindig volt elegendő zalaegerszegi önkéntes. Nagyon lelkesek, és segítőkészek a testvérek. Ha valakit 1-1 alkalommal betegség, vagy egyéb ok hátráltat a feladatában, kérés nélkül mindig akad, aki átvállalja, vagy besegít. Az általa-

ban havonta tartott találkozókra 10-12 önkéntes tud megjelenni. De ha összeszámolom, azokkal együtt, akik esetleg csak 2-4 magazint kézbesítenek hónapról-hónapra, 34-en vagyunk összesen. Úgy érzem ők mindannyian részesei a Szűz Anyának végzett önkéntes munkának. A Mária Rádió a Szűz Anya rádiója, az ő kegyelme segítségével létezik hónapról-hónapra, Magyarországon most már több mint tíz éve.

Itt az ország nyugati szegletében, Zalaiban, szeretnénk munkánkkal példát mutatni a fiatalabb korosztálynak is, hogy legyen mindig, aki nemcsak itt Zalaegerszegen, de szerte a világban ad egy kicsit az erejéből, szán egy kis időt arra, hogy segítse a Mária Rádiót.

Elsősorban hála és köszönet Szűz Anyánknak, és a Jóistennek, hogy meghallottuk hívó szavát erre a feladatra, és folyamatosan testi-lelki erőt ad az önkéntes munka végzéséhez.

A Mária Rádiót szolgálni, erősíteni két kezi munkánkkal, nagyon szép és számunkra legalábbis a legnemesebb feladat.

Végezetül ajánlom a kedves testvé-

reknek, a technika fejlődésével most már több lehetőség is van a Mária Rádió hallgatására. Kérjenek segítséget tőlünk. Ha úgy érzik tudnának önkéntes munkát végezni bátran keressék a kapcsolatot.

Sokan elférünk a Szűz Anya palástja alatt. Ő őrzi, oltalmazza és segíti a benne bízókat!

Furján Zoltánné

MÁRIA RÁDIÓ

Legyél önkéntes!

készíts műsort
kezelj a stúdiótechnikát

kézbesítsd az újságunkat

Jelentkezz most!

szombathely@mariaradio.hu | www.mariaradio.hu

Ökumenikus imahét 2018.

2018-ban január 21. és 28. között kerül sor a Krisztus-hívók egységéért szervezett imahétre. Segédanyagát ez alkalommal a karibi keresztény testvérek állították össze a következő mottóval: „Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6).

Az országos nyitó istentisztelet 2018. január 21-én, vasárnap 19 órakor lesz a Szent István-bazilikában. Szentbeszédet mond Erdő Péter bíboros, ígét hirdet Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) elnöke. A liturgiában szolgálnak a MEÖT tagegyházainak vezetői.

Az ökumenikus imahét tematikáját minden évben az istentiszteletek liturgiájában is szeretnénk megjeleníteni, ezért a segédanyagban a 2018-as imahétre is több dolgot javasolnak az egységért imádkozó közösségeknek. Kérjük, hogy az imádkozók a Bibliát a templom, illetve a gyülekezeti helyiség kitüntetett pontján helyezték el, és az istentisztelet során ebből olvassák fel a szentírási szövegeket.

Szükség van még három láncra is, amelyeket a szolgáltatók hoznak, majd a Biblia mellé helyeznek. A láncok

a rabszolgaság, az emberi méltóságtól való megfosztottság és a rasszizmus szimbólumai, emellett a bűn jelképei is, amely elválaszt minket Istentől és egymástól. Később az istentisztelet során a rabszolgaságot jelképező lánc emberek alkotta élő láncal helyettesíthető, amely kifejezi a lelki közösség kötelékeit, illetve a közös fellépést a modern rabszolgaság és az emberi méltóságtól való megfosztottság minden formája ellen. Az egész közösség bevonása ebbe a jelképes cselekedetbe szerves része az istentiszteletnek.

A karibi testvérek arra kérik a lelkipásztorokat, hogy a jelképekre hívják fel az együtt imádkozók figyelmét az istentisztelet elején, illetve a prédikáció során.

Az ökumenikus imahét anyaga letölthető a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia honlapjáról.

Forrás: Magyar Kurír

Kedves Gyerekek!

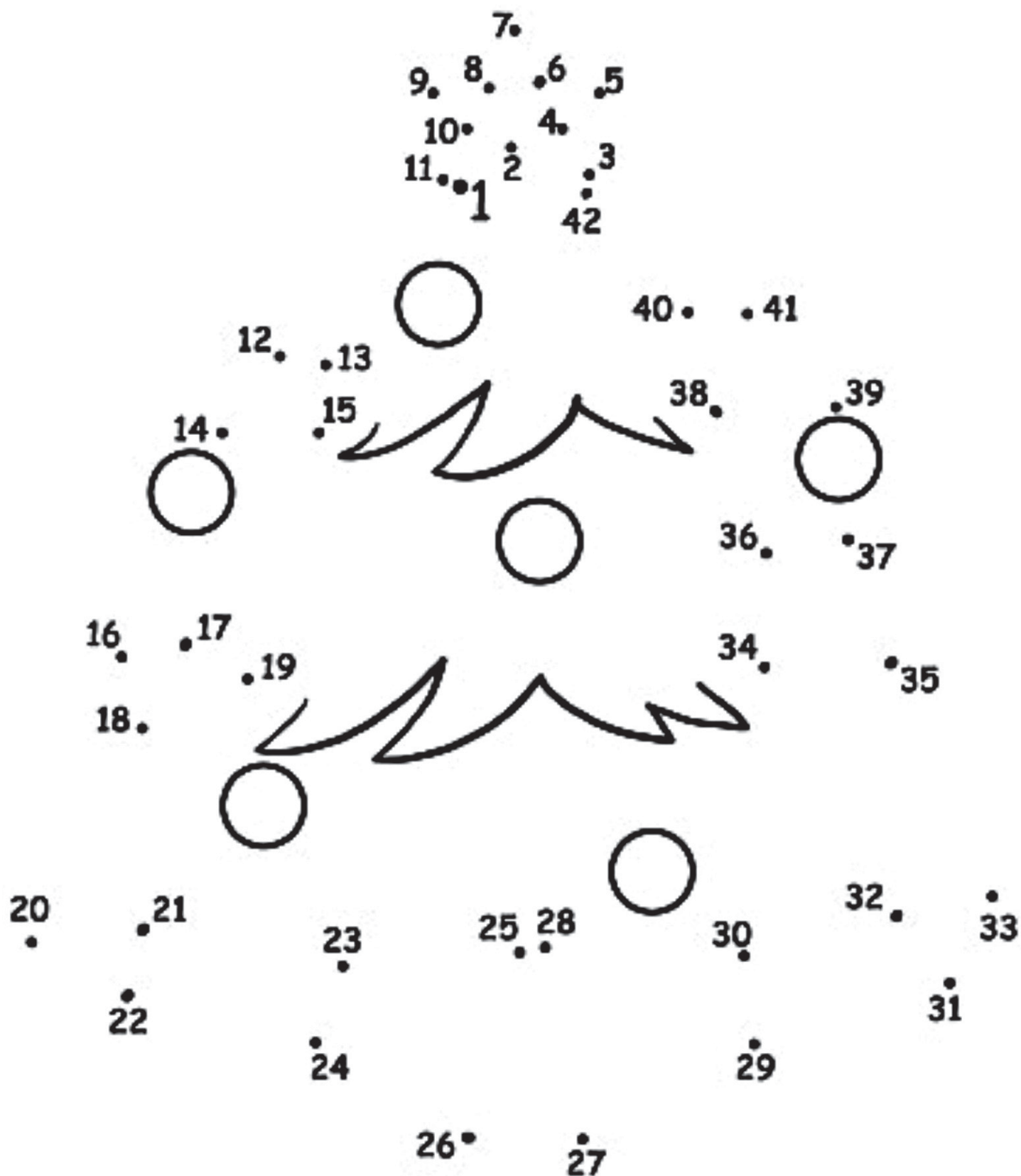
Néhány ötlet a karácsonyi szünet és az új év napjainak szeretetben, jószágban való eltöltéséhez!

Ügyesek legyetek!

Színezzétek ki azt a képet, amelyet sikerült megvalósítanotok!

Kössétek össze a pontokat a számok emelkedő sorrendjében!

**Imahét a krisztushívők
egységéért**
2018. január 21-28.
(vasárnap-vasárnap)

„Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (Kiv 15,6).

December 24-én, vasárnap 16⁰⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban a **karácsonyi misztériumjáték**.

December 24-én, vasárnap az éjféli mise előtt 23³⁰-kor a Mindszenty Kamarakórus tart **karácsonyi koncertet** templomunkban.

December 28-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 28. (csütörtök) és **január 1.** (vasárnap) között Bázelen rendezik meg a Nemzetközi **Taizéi Ifjúsági Találkozót**.

December 31-én, szombaton, Szent Szilveszter napján, az **év végi hálaadó szentmise** 16³⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban, melyen hálát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

December 31-én, szombaton **éjféli misével kezdjük az új évet** a plébániatemplomban: A templomba csak a sekrestyén keresztül lehet belépni.

Január 1-jén, vasárnap a plébániatemplomban a reggel 7 órakor kezdődő **szentmise elmarad**.

Mindszenty imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában a Minden-szentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban

19 óra: Szentmise

20 óra: Engesztelő imaóra

21 óra: Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak.

Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Január 6-án, szombaton, a Szűzanya napján, az **engesztelő imádság** 17¹⁵-kor kezdődik a rózsafüzér elimádkozásával, majd a 18 órai szentmise után szentórával végződik.

Január 7-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Január 11-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 21-én, vasárnap **szentségimádást** tartunk a ságodi kápolnában.

Január 21-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

2017. december 2-án, szombaton kötötték és díszítették az adventi koszorúkat a Dózsa Iskola első-áldozásra készülő hittanosai szüleikkel és hitoktatójukkal, Evelinnével.

Január 25-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Február 3-án, szombaton, a Szűzanya napján, az **engesztelő imádság** 17¹⁵-kor kezdődik a rózsafüzér elimádkozásával, majd a 18 órai szentmise után szentórával végződik.

Február 4-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

